

Η Έκθεση Σιτρίν και η παραχάραξη της ιστορίας απ' την αριστερή «ιστοριογραφία»

«Πιστεύω ότι κοντά μισόν αιώνα τώρα, η ελληνική Αριστερά αντιμετωπίζει ένα παιχνίδι παραπλάνησης και αλλοίωσης του περιεχομένου των αρχείων της, όσον αφορά τη σύγκρουση του Δεκέμβρη 1944. Αντιμετωπίζει ένα παιχνίδι συσκοτίσης, που δεν θα διαλευκάνει μέχρι τις μέρες μας».

(Από τον πρόλογο του βιβλίου του Γρηγόρη Φαράκου, «Δεκέμβρης του '44»)

Στις 22 Ιανουαρίου 1945, ενάμισυ μήνα περίπου, μετά την έναρξη των αιματηρών «Δεκεμβριανών» του 1944, μια επιτροπή των βρετανικών εργατικών συνδικάτων θα ερχόταν στην Αθήνα. Η επίσκεψη αυτή έγινε, κατόπιν πρόσκλησης των ελληνικών εργατικών σωματείων.

Οι Βρετανοί συνδικαλιστές (οι οποίοι, θα πρέπει να σημειωθεί, ότι εκπροσωπούσαν κι απ' τον αριστερό χώρο), κλήθηκαν ως ουδέτεροι παρατηρητές και διαιτητές, εν όψει επικείμενων εκλογών στον ελληνικό συνδικαλιστικό χώρο, καθώς υπήρχε αναβρασμός και οι αντίπαλες παρατάξεις κατηγορούσαν η μία την άλλη για εκκαθαρίσεις και δολοφονίες αντίπαλων μελών, καθώς και για συνεργασία με τους Γερμανούς. Μία εκ των παρατάξεων, ήταν αυτή που εκπροσωπούσε το ΕΑΜ και δέχονταν τις περισσότερες κατηγορίες.

Η βρετανική επιτροπή, μέχρις τις 3 Φεβρουαρίου 1945, διάστημα κατά το οποίο παρέμεινε στην Ελλάδα, πραγματοποίησε συναντήσεις, τόσο με τους συνδικαλιστικούς φορείς, όσο και με κοινωνικούς, πολιτικούς και στρατιωτικούς. Έγινε δε και μάρτυρας της εκταφής των πτωμάτων που άφησαν πίσω τους οι κομμουνιστές κατά την περίοδο των «Δεκεμβριανών», ενώ ήρθε και σε επαφή με ομήρους τους οποίους είχε πάρει μαζί του ο ΕΛΑΣ. Η έκθεση που συντάχτηκε στο τέλος, έμεινε γνωστή με τ' όνομα ενός εκ των μελών της βρετανικής επιτροπής, του Γουόλτερ Σιτρίν...

Στην «Έκθεση Σιτρίν» (παρατίθεται στο τέλος του άρθρου), σε σχέση με τα

«Δεκεμβριανά», αναφέρεται μεταξύ άλλων:

Αναφέραμε ότι είχαμε δει εκατοντάδες πτώματα αντρών και γυναικών, που είχαν εκταφεί από τα γεμάτα από πτώματα χαρακώματα στο Περιστέρι (μια από τις πολλές περιοχές γύρω από την Αθήνα, όπου είχαν σημειωθεί τέτοια γεγονότα). Όλοι τους χωρίς την παραμικρή αμφιβολία είχαν εκτελεστεί ομαδικά. Δεν μας έμεινε καμιά αμφιβολία ότι ήταν οργανωμένες και κτηνώδεις δολοφονίες.

[...]

Από πολυάριθμες πηγές ακούσαμε φοβερές ιστορίες για τις κτηνωδίες που έκανε μια παράταξη του ΕΛΑΣ, η ΟΠΛΑ. Όποια κι αν είναι η αλήθεια, δεν υπάρχει αμφιβολία, η μεγάλη πλειονότητα του λαού της Αθήνας πίστευε απερίοριστα ότι η ΟΠΛΑ ήταν μια τρομοκρατική οργάνωση που σκότωσε πολλούς πολίτες που δεν είχαν καμιά σχέση με τις μάχες. Άμεσες αποδείξεις γι' αυτό μας έδωσαν οι χήρες ορισμένων συνδικαλιστών, που λέγεται, ότι είχαν εκτελεστεί από την ΟΠΛΑ, χωρίς δίκη. Θα ήταν σφάλμα να συναχθεί από τις αποδείξεις αυτές, ότι όλες οι εκτελέσεις έγιναν μετά το ξέσπασμα του εμφύλιου πολέμου. Αναμφίβολα, μερικές εκτελέσεις έγιναν νωρίτερα. Επισκεφτήκαμε επίσης το Περιστέρι, προάστιο της Αθήνας, όπου σ' έναν χώρο δίπλα στο νεκροταφείο, είδαμε πτώματα που είχαν εκταφεί από τάφρους. Περίπου 250 πτώματα ήταν αραδιασμένα για να τ' αναγνωρίσουν οι δικοί τους και υπήρχαν και άλλοι τάφροι που ακόμα δεν είχαν ανοιχτεί.

Ρωτήσαμε συγγενείς που ήταν επί τόπου και φαίνεται πως δεν υπάρχει αμφιβολία ότι σχεδόν όλοι, για να μην πούμε όλοι, οι νεκροί ήταν θύματα οργανωμένης δολοφονίας. Όλοι τους είχαν εκτελεστεί ομαδικά. Δεν υπήρχε κανένα ίχνος ότι είχαν γίνει μάχες και πολλά από τα θύματα είχαν τα χέρια τους δεμένα πίσω με σχοινιά ή με καλώδιο. Δεν κάναμε ειδική έρευνα αλλά μας διαβεβαίωσαν οι ανώτατες αρχές ότι ούτε βρετανικά στρατιωτικά τμήματα ούτε ελληνικά, ούτε τμήματα της εθνοφρουράς βρίσκονταν στην περιοχή όταν έγιναν οι εκτελέσεις. Τα πτώματα ανακαλύφθηκαν λίγες μόνο μέρες πριν

φτάσουμε στην Αθήνα. Οι εξετάσεις που έκαναν Βρετανοί και Έλληνες γιατροί δείχνουν ότι ο θάνατος είχε συμβεί έναν μήνα νωρίτερα από τις 21 Ιανουαρίου 1945. Ανακοινώθηκε επίσημα στις 31 Ιανουαρίου 1945 ότι μέχρι τη μέρα εκείνη είχαν εκταφεί σε ορισμένες περιοχές πτώματα 1050 αντρών και 168 γυναικών. Στους αριθμούς αυτούς δεν συμπεριλαμβάνονται τα πτώματα ατόμων που σκοτώθηκαν στις μάχες και 800 περίπου πτώματα που είχαν μεταφερθεί στο νεκροφυλάκιο. Τα περισσότερα πτώματα που είδαμε ήταν ξυπόλυτα και σχεδόν γυμνά.

[...]

Δυο φορές, κατά τη διάρκεια της επίσκεψής μας στην Ελλάδα, συναντήσαμε ομήρους που μόλις είχαν αφεθεί ελεύθεροι από τον ΕΛΑΣ. Την πρώτη ομάδα, την είδαμε στην Αθήνα. Οι άνθρωποι αυτοί βρίσκονταν σε αξιοθρήνητη κατάσταση. Κανένας τους δεν είχε κανονικά παπούτσια και ήταν όλοι τους λεπτά ντυμένοι με παλιά ράκη. Διηγήθηκαν ιστορίες σοβαρής κακομεταχείρισης από φρουρούς του ΕΛΑΣ. Στο ίδιο μέρος είδαμε και τρία πολύ νέα μέλη του ΕΛΑΣ που είχαν μεταφερθεί σαν φυλακισμένοι. Και οι τρεις τους δήλωσαν με έμφαση ότι δεν τους είχε ζητηθεί να δώσουν κανέναν όρκο ούτε ν' αναλάβουν υποχρεώσεις στο ΕΛΑΣ, εκτός από το να πολεμήσουν τους Γερμανούς, που στην πραγματικότητα, είπαν, δεν πολέμησαν ποτέ.

Στη Λειβαδιά είδαμε μια ομάδα ομήρους που μόλις είχαν έρθει από τα βουνά. Αποτελούνταν από γέροντες και νέα κορίτσια και γυναίκες. Όλοι βεβαίωσαν ότι είχαν υποχρεωθεί να περπατήσουν από την Αθήνα ως τα βουνά -μια απόσταση 150 περίπου μίλια. Όσοι δεν μπορούσαν ν' ακολουθήσουν τους άλλους υπέστησαν βάρβαρη μεταχείριση από τους φρουρούς και πολλές από τις γυναίκες-ομήρους είπαν ότι οι ίδιες είχαν δει τρεις ομήρους της ομάδας τους να μαχαιρώνονται θανάσιμα από τους φρουρούς, και πρόσθεσαν «και η δική μας ομάδα είχε την καλύτερη μεταχείριση απ' όλες τις ομάδες». Φαίνεται ότι δεν υπάρχει καμιά αμφιβολία πως η μεταχείριση γενικά των ομήρων από τον ΕΛΑΣ ήταν σκληρή και βάρβαρη. Τους περισσότερους απ' αυτούς που είδαμε, τους είχαν πάρει τα παπούτσια τους και τους είχαν υποχρεώσει να περπατούν

ξυπόλητοι. Τους πήραν τα ρούχα τους και τους έδωσαν άλλα παλιά και ξεσχισμένα.

Ακολουθούν φωτογραφίες από την επίσκεψη της βρετανικής επιτροπής στο Περιστέρι...

Και πάμε τώρα στην παραχάραξη...

Μία εκ των φωτογραφιών που ελήφθησαν στο Περιστέρι, κατά την επίσκεψη της βρετανικής επιτροπής εκεί, την πήρε ένας αριστερός «ιστοριογράφος» και μάλιστα «πανεπιστημιακού επιπέδου» και της άλλαξε τα φώτα. Πραγματική έκπληξη όμως προκάλεσε η εξήγηση που έδωσε ο εν λόγω «ιστοριογράφος», όταν αποκαλύφθηκε η απάτη του. Διαβάζουμε λοιπόν, από την επιστολή που έστειλε

στην εφημερίδα «Εστία», στις 13 Μαρτίου 2004, ο υποστράτηγος ε.α. Αριστομένης Αντωνακέας, σε σχέση με την απάτη αυτή...

Διάβασα εις την «Εστία» της 21ης Φεβρουαρίου 2004 το Ιστορικό ανάγνωσμα του Προέδρου της Ε.Μ.Ε.ΙΣ. κ. Γερασίμου Αποστολάτου. Αυτός αναφερόμενος, μεταξύ άλλων, και εις την διερευνητική επίσκεψη εις την Ελλάδα (22 Ιανουαρίου 1945 – 3 Φεβρουαρίου 1945) της πενταμελούς αποστολής των Βρετανικών Εργατικών Συνδικαλιστικών Οργανώσεων, προς διακρίβωση των θεμάτων των σχετιζομένων προς την θέση του ελληνικού συνδικαλιστικού κινήματος, κατά την διάρκεια του «Δεκεμβριανού» κομμουνιστικού πραξικοπήματος, μνημονεύει και το εξής ανήκουστο περιστατικό πλαστογραφήσεως της ιστορικής αληθείας:

Ο τέως τακτικός **Καθηγητής της Πολιτικής Ιστορίας της Νομικής Σχολής του Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης Παύλος Πετρίδης**, ασχοληθείς με την αξιοποίηση του ανεκδότου αρχειακού υλικού της περιόδου 1944-47, ανέλαβε, ως Ιστορικός Σύμβουλος, την Ιστορική Επιμέλεια και την έκδοση του βιβλίου «Στην δίνη του Εμφυλίου Πολέμου» (εκδόσεως 1998). Το μεγαλύτερο μέρος των δημοσιευομένων εις το εν λόγω βιβλίο φωτογραφιών, κατά δήλωση του εκδότου Καθηγητού, προέρχονται εκ των Αρχείων του ΚΚΕ και του Καθηγητού Παύλου Πετρίδη.

Εις την σελίδα 114 του περί ου ο λόγος βιβλίου, ο Καθηγητής Παύλος Πετρίδης δημοσιεύει μία φωτογραφία, χωρίς να αναφέρει την πηγή προελεύσεως της, της Αντιπροσωπείας των Βρετανικών Εργατικών Συνδικαλιστικών Οργανώσεων, υπό τον Γενικό Γραμματέα αυτών Σερ Γουόλτερ Σιτρίν, όταν επισκεπτότανε τους τότε πρόσφατα αποκαλυφθέντες ομαδικούς τάφους των κατά χιλιάδας φρικιαστικά σφαγιασμένων διά πελέκεως και μαχαίρας αθώων αμάχων ενηλίκων και ανηλίκων Ελλήνων πολιτών, υπό των ομάδων του Κ.Κ.Ε. – Ε.Α.Μ. – Ε.Λ.Α.Σ., εις τον τόπον του μαρτυρίου των, της περιοχής Περιστερίου. Κάτω δε της φωτογραφίας, προς παραχάραξη της ιστορικής πραγματικότητας και προς εξαπάτηση των αναγνωστών, αναγράφεται ο εξής υπότιτλος: **«Δεκεμβριανά: Μπροστά σε ομαδικό τάφο εκτελεσμένων από τους ταγματασφαλίτες»!**

Επ' αυτών ο κ. Γεράσιμος Αποστολάτος σημειώνει: «Όταν ο ημερήσιος Τύπος, με δική του παρέμβαση του έγραψε ότι παραχαράσσει βάνανυσα την ιστορία, ο Καθηγητής του Πανεπιστημίου Παύλος Πετρίδης απήντησε με αφέλεια ότι: **“Η λεζάντα γράφτηκε για να προσαρμοστεί με το περιεχόμενο του βιβλίου”**»!

Επομένως, αυτός δήλωσε θρασύτατα ότι και το περιεχόμενο του βιβλίου του αποτελεί και αυτό βάνανυσο παραχάραξη της Ιστορίας. Καθ' όμοιο τρόπον ορισμένοι, φέροντες τον βαρύγδουπο τίτλο του Καθηγητού Πανεπιστημίου, διδάσκουν ιστορία και διαφωτίζουν, ή μάλλον συσκοτίζουν, τους νέους, επί των διαδραματισθέντων γεγονότων, κατά την κρίσιμη δια την Ελλάδα και τους Έλληνες χρονική περίοδο 1941-1949.

Σημειωτέον, ότι ή Καθηγήτρια Δρ Ιστορίας Τασούλα Βερβενιώτη, κατά την εισήγησή της, της 13ης Μαΐου 1995 ενώπιον του Συνεδρίου του «Κέντρου Έρευνας και Τεκμηρίωσης», προκειμένου να παρουσιάση «τις αλλαγές στην οπτική του ΚΚΕ για τα Δεκεμβριανά, μέσα από τα κομματικά κείμενα», επικαλείται άρθρον του Μιλτιάδη Πορφυρογένη. υπό τον τίτλο «Οι Όμηροι», δημοσιευμένο εις το μηνιαίο περιοδικό «Κομμουνιστική Επιθεώρηση» του Φεβρουαρίου 1945, και υιοθετούσα το περιεχόμενο αυτού, επαναλαμβάνει τους ισχυρισμούς του Μ. Πορφυρογένη. λέγουσα: **«Είναι κατηγορηματικός. Από τους ομήρους πού έπιασε ο ΕΛΑΣ, κανέναν δε βασανίστηκε. Παραδέχεται ότι ο λαός εκτέλεσε δακτυλοδειχτούμενους προδότες, αλλά για τα πτώματα που ανακαλύπτουν οι Μπουραντάδες είναι υπεύθυνοι “οι βομβαρδισμοί των Άγγλων”**»! (Γρηγόρης Φαράκος, «Δεκέμβρης του '44», σελίδες 100 και 101).

Επί του θέματος αυτού επιθυμώ να διευκρινίσω ορισμένα σημεία. Η ίδια ακριβώς φωτογραφία είχε δημοσιευθεί παλαιότερα εις την σελίδα 26 του φυλλαδίου «Έκθεση Σιτρίν», της μηνιαίας Ιστορικής εκδόσεως του Ινστιτούτου Σπουδής της Ιστορίας «Ντοκουμέντα 1940-1949”», με τον υπότιτλο: **«Η επιτροπή των βρετανικών εργατικών συνδικάτων φρικιά προ της θηριωδίας των σφαγών του ΚΚΕ**». Επίσης, ή ίδια φωτογραφία είχε δημοσιευθεί και εις τις

σελίδες 118-119 του μηνιαίου περιοδικού του «Ινστιτούτου Σπουδής της Ιστορίας», υπό τον τίτλο: **«Δεκέμβρης 1944 - Το χρονικό της Μεγάλης Σφαγής»**.

Το αρνητικό της φωτογραφίας αυτής φέρει τον αύξοντα αριθμόν 15 της φωτογραφικής ταινίας. Τα δε εκατέρωθεν αυτού αρνητικά της φωτογραφικής ταινίας, ήτοι τα υπ' αριθμόν 14 και 16, παρουσιάζουν τα ίδια σχεδόν πρόσωπα, εις την ιδίαν ακριβώς τοποθεσία, πλην όμως σε διαφορετική στάση. Εις τις φωτογραφίες αυτές διακρίνονται ευκρινώς ο σερ Γουόλτερ Σιτρίν, οι Καθηγητές της Ιατροδικαστικής Γεωργιάδης και Καψάσκης, πολεμικοί ανταποκριτές του βρετανικού και αμερικανικού Τύπου, Βρετανοί στρατιωτικοί ιατροί κ.λπ. Η φωτογραφική αυτή ταινία απεικονίζει σκηνές αποκλειστικά από τους ανακαλυφθέντες ομαδικούς τάφους της περιοχής Περιστερίου.

[...]

Εις την Ιστορία δεν έχει θέση οιαδήποτε πολιτική σκοπιμότητα, αλλά μόνον τα πραγματικά και πλήρως τεκμηριωμένα γεγονότα, διότι ή Ιστορία καταγράφει μόνον την αλήθεια. Και η αλήθεια εν προκειμένω καταγράφεται υπό πλουσίου φωτογραφικού και κινηματογραφικού υλικού, υπό των επισήμου μαρτυριών των συγγενών των θυμάτων, υπό της «Εκθέσεως Σιτρίν» και τέλος υπό των κατασχεθέντων έγγραφων πινάκων χιλιάδων εκτελεσθέντων πολιτών υπό της Πολιτοφυλακής του ΚΚΕ και υπό του ΕΛΑΣ και δημοσιευομένων εις την «Βίβλο της Εθνοπροδοσίας» (εκδόσεως 1961), ως και υπό των Εκθέσεων της Ιατροδικαστικής Υπηρεσίας Αθηνών, των δημοσιευθέντων εις το περιοδικό του «Ινστιτούτου Σπουδής της Ιστορίας»: «Ντοκουμέντα 1940-1949».

Εν τούτοις, όμως, κατά την τελευταία εικοσαετία οι πανεπιστημιακές έδρες της ιστορίας, των Ανωτάτων Εκπαιδευτικών Ιδρυμάτων, έχουν κατά το πλείστον, κυριολεκτικώς αλωθεί υπό εγκαθέτων της ερυθράς φασιστικής ιδεολογίας. Ούτοι, εκ συστήματος, αλλοιώνουν και στραγγαλίζουν την ιστορική αλήθεια

προς χάριν ιδιοτελών κομματικών σκοπιμοτήτων...

Κάπως έτσι γράφεται η ιστορία απ' την Αριστερά, μετατρέποντας τους πανεπιστημιακούς χώρους σε γιάφκες παραχάραξης και ιδεολογικής δηλητηρίασης. Δεν προκαλεί καμμία απορία το ότι η νέα γενιά θεωρεί ως πρότυπο «ήρωα» τον Βελουχιώτη (και μάλιστα ισάξιο του...Κολοκοτρώνη!) και φωνάζει χωρίς ντροπή το σύνθημα «ΕΑΜ, ΕΛΑΣ, Μελιγαλάς». Δεν προκαλεί καμμία απορία το ότι όσοι δεν συμπλέουν ιδεολογικά με το ΚΚΕ και την Αριστερά, ή διανοούνται να ασκήσουν κριτική και να στιγματίσουν τα εγκλήματα που διέπραξε, εξακολουθούν να σπιλώνονται, όπως και στην Κατοχή και τον Εμφύλιο, ως «φασίστες», «προδότες», «γκεσταπίτες», «ναζήδες» και «γερμανοτσολιάδες». Η γκεμπελική μέθοδος της λάσπης, είχε πάντοτε αποτελέσματα...

Έκθεση Σιτρίν